

Sygn. akt IV CZ 81/07

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący)

SSN Elżbieta Skowrońska-Bocian

SSN Krzysztof Strzelczyk (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku M.S.

przy uczestnictwie [...]

o stwierdzenie zasiedzenia nieruchomości,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 27 listopada 2007 r.,

zażalenia wnioskodawczyni

na postanowienie Sądu Okręgowego w L.

z dnia 11 czerwca 2007 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w L. postanowieniem z dnia 4 kwietnia 2007 r., w sprawie z wniosku M.S., z udziałem [...] o stwierdzenie zasiedzenia nieruchomości, na skutek apelacji wnioskodawczynie od postanowienia Sądu Rejonowego w L. z dnia 29 sierpnia oddalił apelację rozstrzygając stosownie o kosztach postępowania. Tenże Sąd postanowieniem z dnia 18 maja 2007 r. odrzucił wniosek M.S. o sporządzenie uzasadnienia postanowienia Sądu Okręgowego w L. z dnia 4 kwietnia 2007 r. i doręczenie odpisu uzasadnienia tego postanowienia, a następnie postanowieniem z dnia 11 czerwca 2007 r. odrzucił skargę kasacyjną M.S. od postanowienia Sądu Okręgowego w L. z dnia 4 kwietnia 2007 r.

W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Sąd Okręgowy powołując się na utrwalony w orzecznictwie Sądu Najwyższego pogląd zwrócił uwagę na fakt, że warunkiem dopuszczalności wniesienia skargi kasacyjnej jest skuteczne złożenie przez uczestnika postępowania wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia zaskarżonego postanowienia.

W niniejszej sprawie skarga kasacyjna została wniesiona pomimo braku skutecznie złożonego przez wnioskodawczynię wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia postanowienia Sądu Okręgowego w L. z dnia 4 kwietnia 2007 r., w konsekwencji czego jako niedopuszczalna została odrzucona na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Wnioskodawczynie w zażaleniu na powyższe postanowienie wniosła o jego uchylenie i uznanie, że skarga kasacyjna została złożona w terminie, zgodnie z art. 398⁵ § 1 k.p.c. w zw. z art. 519¹ § 1 k.p.c., jak też z ostrożności procesowej, w terminie art. 369 § 2 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c., z uwzględnieniem błędu w ustaleniach faktycznych poczynionych przez sąd drugiej instancji, a polegającego na przyjęciu, że wniosek o ustalenie wpłynął do Sadu Rejonowego w L. w dniu 11.04.2007 r., w sytuacji, gdy wniosek ten wg. ustaleń Poczty Polskiej został doręczony do tego sądu w dniu 10.04.2007 r., co ma istotne znaczenie dla terminu przekazania sprawy przez ten sąd do sądu drugiej instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd drugiej instancji trafnie odrzucił skargę kasacyjną wniesioną w niniejszej sprawie uznając ją za niedopuszczalną. Zgodnie z art. 398⁵ § 1 k.p.c. skargę kasacyjną wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie, w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia orzeczenia stronie skarżącej. Powyższe oznacza, że strona, która nie złożyła w terminie określonym w art. 387 § 3 k.p.c. wniosku o doręczenie odpisu orzeczenia z uzasadnieniem celem ewentualnego złożenia skargi kasacyjnej, nie może jej skutecznie wnieść. W tej sytuacji bowiem dwu miesięczny termin do wniesienia skargi w ogóle nie rozpoczyna swojego biegu, a tym samym niemożliwe jest wniesienie skargi kasacyjnej. Skarga kasacyjna wniesiona przed rozpoczęciem biegu terminu do jej wniesienia jako niedopuszczalna podlega odrzuceniu (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 lipca 2003 r., II UZ 36/03, OSNP 2004, nr 10, poz. 178; postanowienie Sadu Najwyższego z dnia 8 grudnia 1999 r., II CKU 162/97, Prokuratura i Prawo 2000 nr 6, poz. 30; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 1998 r., III CKU 106/97, Prokuratura i Prawo 1998 nr 6, poz. 30).

Skarżąca w niniejszej sprawie nie złożyła w sposób skuteczny, na podstawie art. 387 § 3 k.p.c. wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia orzeczenia. Kwestia ta została przesądzona postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 27 listopada, którym to Sąd Najwyższy oddalił zażalenie wnioskodawczyni na postanowienie Sądu Okręgowego w L. w przedmiocie odrzucenia spóźnionego wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia orzeczenia.

Za całkowicie chybiony należy uznać zarzut skarżącej - podniesiony z ostrożności procesowej- że termin do wniesienia skargi kasacyjnej, w przypadku nie złożenia przez stronę wniosku o sporządzenie uzasadnienia należy obliczyć stosownie do treści art. 369 § 2 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. Podnieść należy, że zgodnie z tym ostatnim przepisem do postępowania przed Sądem Najwyższym stosuje się odpowiednio przepisy o apelacji ale tylko w sprawach nieuregulowanych (verba legis: „jeżeli nie ma szczególnych przepisów”), zaś art. 398⁵ k.p.c. w sposób samodzielny i wyczerpujący reguluje kwestię terminów do wnoszenia skargi kasacyjnej. Z tych względów niedopuszczalne jest sięganie do odpowiedniego stosowania art. 369 § 2 k.p.c. w postępowaniu kasacyjnym.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł jak w sentencji.